

PZL P. 7a

PODLASKIE ZAKŁADY WYTWÓRCZE

model do składania

SAMOŁOT MYŚLIWSKI PZL P. 7a

Charakterystyka: PZL 7a był jednomiejscowym samolotem myśliwskim opracowanym przez zespół inż. Z. Puławskiego (został on oblatany w 1931 r), jako kolejne rozwinięcie samolotu P-1. Cechą charakterystyczną tych samolotów i ich następców PZL — P 11 i PZL P 24 był tzw. „polski płat”, zapewniający maksymalną widoczność, słynny na całym świecie, a stosowany później w wielu konstrukcjach zagranicznych (np. francuski Loire — 46 czy czeski Avia A-102). PZL P. 7a był całkowicie metalowej konstrukcji zbudowany w układzie zestarzałowego górnopłata ze stałym podwoziem. Silnik „Skoda-Bristol Jupiter VII F”, śmigło dwupłatowe, drewniane f-my „Szymański”.

W przodzie kadłuba za silnikiem awaryjnie wyrzucany zbiornik paliwa. Uzbrojenie — dwa km, 7,7 mm Vickers E”.

Własności pilotażowe i odporność samolotu na lądowanie w przygodnym terenie bardzo wysokie.

Był on produkowany przez „PZL” w Warszawie w latach 1932-1933. Ogółem wyprodukowano 149 tych samolotów. Był on wówczas najlepszym samolotem myśliwskim na świecie, a jednocześnie lotnictwo polskie było pierwszym wyposażonym całkowicie w myśliwce konstrukcji metalowej. Od 1935 r. były one wycofywane z jednostek liniowych (na korzyść PZL P 11) i przenoszone do jednostek treningowych.

We wrześniu 1939 r. pozostało jeszcze 106 tych maszyn z tego 30 w jednostkach liniowych. 17 września 1939 r. część z nich ewakuowano do Rumunii, pozostałe wpadły w ręce niemieckie i po remoncie i przebrojeniu służyły do treningu.

Dane techniczne PZL P. 7a: Moc silnika 500 KM, długość 6,98 m, rozpiętość 10,57 m, wysokość 2,69 m, powierzchnia nośna 17,9 m², ciężar całkowity 1476 kg, prędkość max na wys. 4000 m 327 km/h, prędkość minimalna 104 km/h, wznoszenie 0,4 m/s, pułap 8500 m, zasięg 600 km.

Malowanie: Seryjne P 7 były koloru zielono-oliwkowego (tzw. polskie khaki). Dolna część płata i stateczników poziomych — jasno-niebieska. Na stateczniku pionowym czerwone litery „P 7”, czerwony znak firmowy PZL i szachownice. Na kadłubie białe lub czarne numery ewidencyjne oraz godła eskadrowe.

Na skrzydłach — od góry szachownice niesymetrycznie rozłożone, a od dołu szachownice (również niesymetryczne) i numery wywoławcze. W szachownicach na dolnej części płata nie występuje kolor biały — w tym miejscu jest kolor płata.

Samoloty dowódców miały biały (lub czerwony z białą obwódką) pas na górze płata ułożony w klin oraz ewentualnie podobny pas na stateczniku pionowym lub tyle kadłuba.

Ponadto należy malować oponę na kolor popielato-czarny. Tablicę zegarów, cylindry silników, lufy km, celownik, chwyt drążka sterowego oraz rurkę Pitot’a na kolor czarny. Stopka płozy, zagłówek i obrzeże kabiny miały kolor skóry, czarny lub brązowy.

Fotel pilota — kolor naturalnego aluminium. Pozostałe fragmenty kabiny — kolor jasnyniebieski. Rury wydechowe — kolor rdzawy.

Wersje malowania modelu: Opis wg rysunków, przy czym:

ad wersja 1 — nieznaną nr podskrzydłowy, wg niektórych źródeł pas na górze płata — biały

ad wersja 2 — nieznaną nr ewidencyjny

ad wersja 3 — oznakowanie na górnej części płata domniemane.

Klejenie kalkomanii: W przypadku klejenia kalkomanii na mokro należy wyciąć poszczególne elementy ozdoby, zanurzając w wodzie na około 2 min., a następnie lekko zsunąć ją z papieru na powierzchnię, do której będzie klejona.

Kalkomanie suchą kleimy, zdejmując warstwę papieru zabezpieczającego, przez dokładne dociśnięcie. Po przyklejeniu wzoru zdejmujemy papier zewnętrzny.

JAGFLUZEUG PZL P. 7a

Charakterystik: PZL P. 7a ist ein einsitzplätziges Jagdflugzeug, das durch eine Arbeitsgruppe unter Leitung von Ing. Z. Puławski erarbeitet wurde. Das Flugzeug wurde im 1931 eingeflogen als eine weitere Entwicklung des Jagdflugzeuges P 1.

Sogenanntes „Polski Płat“ (Polnisches Tragwerk) wurde ein Merkmal diesen Flugzeugen und ihren Nachfolger d.h. PZL P 11 und PZL P-24. Obergenanntes Flugzeug versicherte eine maximale schenstmöglichkeit war in dem ganzen Welt berühmt und wurde später in vielen ausländischen Konstruktionen angewandt (z. B. französisches Loire — 46 oder tschechoslowakisches Avia A-102).

PZL P. 7a war als ein Flugzeug in Woll — Metallkonstruktion und in Anordnung eines Oberdeckers mit einem festen Fahrgestell gebaut worden Motor — „Skoda-Bristol Jupiter VII F” und zweiflügelige Luftschraube aus Holz waren von der Firma „Szymański” hergestellt worden im Vorne des Rumpfes, hinter dem Motor befand sich ein havarisch ausgeworfener Kraftstoffbehälter.

Bewaffung: zwei Maschinengewähre 7,7 mm Typ „Vickers E”. Die Flugsteuerneigenschaften und die Landungsbeständigkeit sind sehr hoch.

Das Flugzeug wurde in den PZL — Werken in Warszawa in 1932-1933 Jahren produziert. Insgesamt wurden 149 diesen Flugzeugen hergestellt.

Das Flugzeug wurde damals als das beste Jagdflugzeug in dem ganzen Welt anerkannt und die polnische Luftfahrt wurde damals als erste mit Jagdflugzeugen in Voll — Metallkonstruktion ausgerüstet.

Seit 1935 sind diese Flugzeuge aus den s.g. Linieneinheiten zurückgezogen (mit PZL P 11 ersetzt) und für die Trainingseinheiten bestimmt.

Im September 1939 waren noch 106 Maschinen des Typs geblieben davon 30 in den Linieneinheiten.

Am 17 September 1939 wurde ein Teil von diesen Flugzeugen nach Rumänien evaguiert und die restlichen in die deutsche Hände gerieten, wo nach der Instandsetzung und nach dem Umrüsten für das Training benutzt wurde.

Technische Daten des PZL P. 7a: Motorsleistung 500 PS, länge u.a. 6,98 m, spanweite 10,57 m, höhe 2,69 m, tragfläche 17,90 m², gesamtgewicht 1476 kg, maximale geschwindigkeit auf 4000 m 327 km/h, minimale geschwindigkeit 104 km/h, austiegflug 10,4 m/s, gipfelhöhe 8500 m, flugweite 600 km.

THE FIGHTER AIRCRAFT PZL P. 7a

The characterization: The fighter PZL P. 7a was a single-seat fighter designed by the collective body under the leadership of eng. Z. Puławski (it was test flown in 1931), as next progress of the aircraft P 1. The peculiari of these fighters and their successors PZL P 11 and PZL P 24 was so-called „Polish airfoil” enabling maximum visibility, world-famous and it was used in many foreign planes for example French Loire-46 or Czech Avia A-102. The fighter PZL P. 7a was all-metal construction of braced highwing monopole with fixed undercarriage. It was fitted out with Skoda-Bristol Jupiter VII F engine and wooden two-bladed airscrew from works „Szymański”.

There was a drop tank in front of the fuselage behind the engine. The armament — two machine-guns 7,7 mm „Vickers E”.

Flying qualities and resistance of the aircraft from landing in difficult ground were very high.

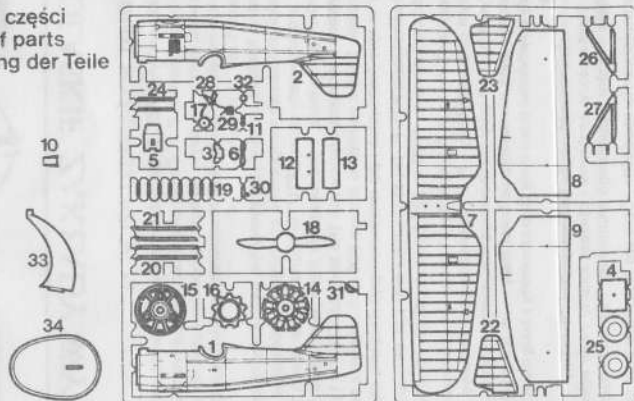
It was manufactured by „PZL” in Warsaw in 1932-1933 and 149 these fighters in all were produced. It was the best fighter in the world at the time and Polish Air Force was first one completely provided with all-metal construction fighters. Since 1935 they had been removed from an active service (in favour of PZL P 11) to schooling units.

However in September, 1939 there were 106 these aircrafts in that 30 in active service. On September 17th, 1939, a part of them was evacuated to Rumania and the others fell into German’s hands where after an overhaul and changing board weapon were used for training.

The technical data: Enine power 500 HP, length 6,98 m, wingspan 10,57 m, height 2,69 m, lifting surffance 17,9 m², total weight 1476 kg, maximum speed at 4000 m ceiling 327 km/h, minimum speed 104 km/h, speed of ascending 10,4 m/s, ceiling 8500 m, extreme range 600 km.

Montaż · Assembly · Montage

Numeracja części
Numbers of parts
Numerierung der Teile

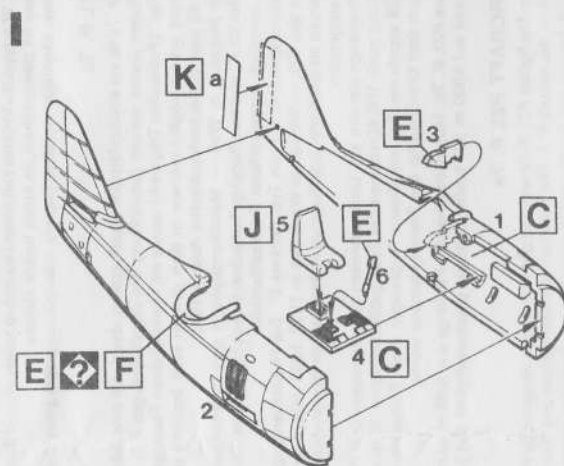
Instrukcja
Instruction
Instruktion

Wskazówki montażowe: Przed przystąpieniem do klejenia należy ostrożnie odciąć nożyczkami drobne detale cd ramki wtryskowej i ostrym nożem usunąć ślady odlamań. W celu zapoznania się z kolejnością montażu poszczególnych części modelu, wskazane jest ułożenie wszystkich części na stole i porównanie ich z rysunkiem montażowym oraz próbne złożenie bez sklejenia. Jeżeli przy montażu okaże się, że niektóre części są za ciasne nie należy przy sklejkaniu stosować siły — zastosowany klej zmiękacza krawędzie, umożliwiając dokładne złożenie. Klej znajduje się w pudełeczku. Należy również zwrócić uwagę, żeby klej nie przedostał się poza miejsce sklejenia oraz nie pozostał na dłoniach ponieważ po dotknięciu spowoduje zmatowienie i zabrudzenie powierzchni modelu. Przystępując do sklejenia należy ściśle przestrzegać podanej kolejności.

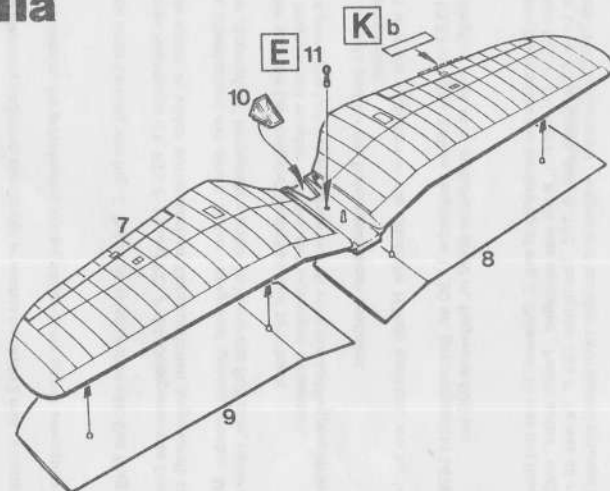
Uwaga: Części 10, 33, 34 nie znajdują się w ramce wtryskowej jako wykonane z innego rodzaju tworzywa.

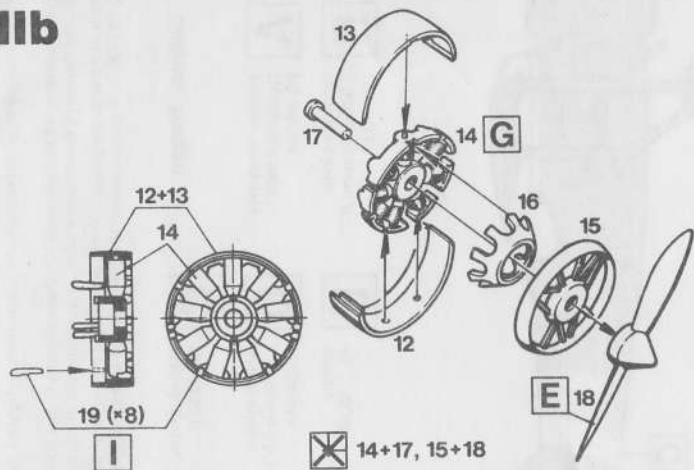
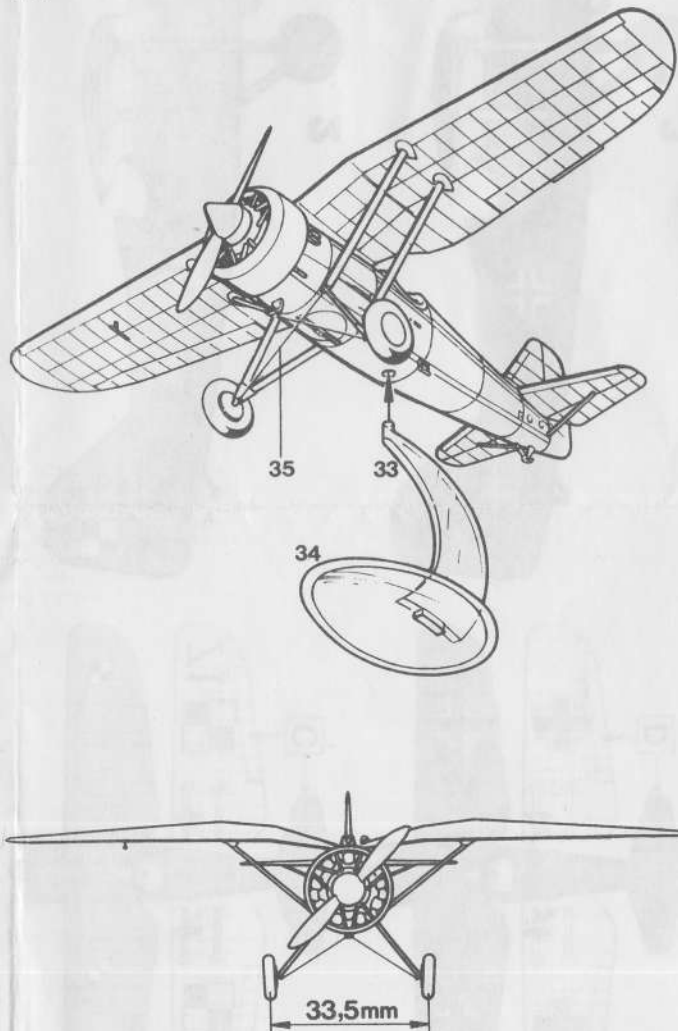
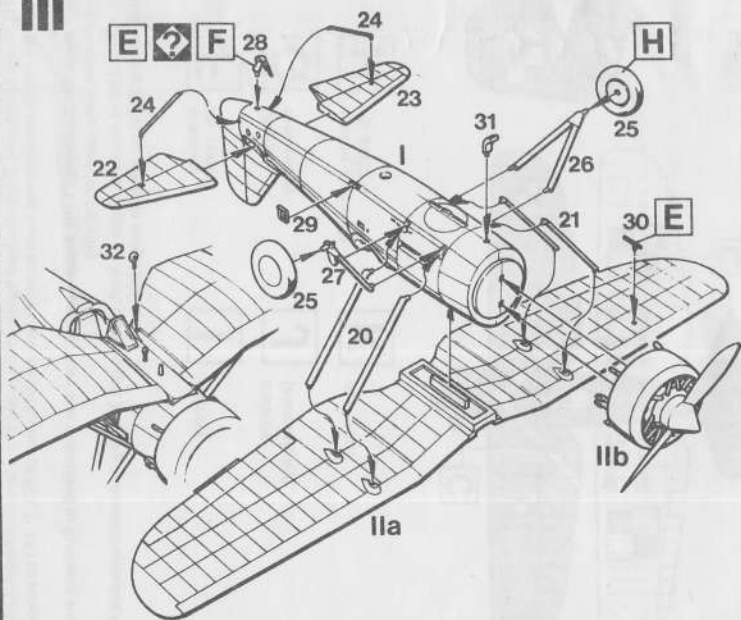
Montaż

1. Skleić obie połówki kadłuba — część 1 i 2 wklejając jednocześnie tablicę rozdzielczą 3 oraz podłogę 4. W podłogę wkleić fotel pilota 5 i drążek sterowy 6.
2. Pomiędzy połówkami kadłuba wkleić pasek czerwonego papieru „a” imitującego kłapkę wyważającą (w miejscu zaznaczonym na rysunku I).
- II. a) 1. Do górnej części płata 7 przykleić dolne części płata 8 i 9 w odpowiednie gniazda wiatrochron 10 i celownik 11.
2. Pomiędzy górną część płata a część dolną lewą płata wkleić pasek czerwonego papieru „b” imitujący kłapkę wyważającą na lewym skrzydle.
- II. b) 1. Skleić obie połówki pierścienia Townend'a 12 i 13 wkładając pomiędzy nie silnik 14 (pamiętając o tym, że wyjście rur wydechowych z cylindrów są widoczne z przodu samolotu).
2. Skleić kolektor 15 z osłoną silnika 16 tak, by wsporniki kolektora trafiły do odpowiednich gniazd w osłonie i skleić całość z pierścieniem Townend'a.
3. Przetoczyć oś śmigła 17 przez silnik i osłonę i skleić ją ze śmigłem 18 (śmigło powinno się obracać).
4. Wkleić rury wydechowe części 18 (8 szt) w miejsce oznaczone rysami.
- III. 1. Do kadłuba I przykleić płat IIa, oraz wsporniki płata lewe 20 (2 szt.) i prawe 21 (2 szt.).
2. Wkleić stateczniki poziome 22 i 23 i ich wsporniki 24/2 szt.
3. Skleić koła 25 z gołeniami podwozia 26, 27 i całość wkleić w kadłub.
4. Wkleić silnik IIb, płożę ogonową 28, stopkę 29, rurkę Pitot'a 30, wlot do gaźnika 31 oraz lustro wsteczne 32.
- IV. 1. Skleić ramię podstawki 33 z podstawką 34 i wkleić w przeznaczony do tego otwór.
2. Można wykonać cięgiła podwozia 35 z nitek polistyrenowych uzyskanych przez rozciągnięcie rozgrzanego nad płomieniem kawałka polistyrenu z ramki wtryskowej.

IIa

IIb**IV****III**

Kolory · Colours · Farben

A zielono-oliwkowy
 („polskie khaki”) FS 34088

B ciemnozielony
 („Schwarzgrün 70”) FS 34052

C jasnobłękitny
 („Hellblau 65”) FS 35526

D jasnobłękitny
 („Hellblau 65”) FS 35414

E czarny
 FS 37038

F brązowy
 FS 10075

G czarny
 metaliczny

H czarno-popielaty
 FS 34031

I rdzawy

J srebrny
 (aluminiowy)

K czerwony

